

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 116. / Bezugspreis (in voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 99.

Krainburg, 16. Dezember 1944.

4. Jahrgang

Tretja obletnica nemško-italijansko-japonskega sobojevnosti

Odločilno bitko bomo dobili mi! — Ribbentrop: Poraziti in vedno znova poraziti sovražnika, da bo enkrat imel dosti. Mussolini: Vojaki socialistične republike se bodo vrnili v strelsko črto. Shigemitsu: V duhu zborna kamikazov

Berlin, 15. decembra. O prilikih tretje vrtnitve obletnice nemško-italijansko-japonskega sobojevnosti so v ponedeljek zvečer govorili po radiu svojim narodom in svetu Reichsminister des Auswärtigen (zunanji minister) pl. Ribbentrop, Duce kot zunanj minister republikansko-fašistične Italije in japonski zunanj minister Shigemitsu.

Reichsminister des Auswärtigen pl. Ribben trop je rekel med drugim:

Mnogo let so se trudile naše vlade, da bi uveljavile pravilne zahteve naših mladih napredajočih narodov. Ceprav so bile te zahteve zelo zmerne, so naleteli pri ostalem svetu na popolno nerazumevanje, ostro odločitev ali celo na sovraščvo. V Evropi je zadeva nacionalsocialistična Nemčija, ko se je hotela otestri versaljske pogodbe, na vedno bolj agresivno stališče in sovraščvo večine evropskih držav, predvsem pa Anglije. Fašistična Italija je doživila isto, namreč najhujši gospodarski pritisak prav istih sil, ko je napravil Duce prvi poskus, da bi preskrbel svojemu, na ozkem prostoru skupaj stisnjenumu narodu zrak, da bi mogel svobodno dihati in si zagotoviti pogoje za prehrano.

V Vzhodni Aziji se je mnočo let pogajala Japonska z Ameriko, da bi si na podlagi prijateljskih dogovorov preskrbel potrebne surovine in trgovske baze. Sovraščno stališče Amerike je preprečilo vsak odgovor. Isto sovraščvo Zedinjenih držav in njihovega predsednika se je v teh letih vedno jasneje pokazalo tudi nasproti nacionalsocialistični Nemčiji in fašistični Italiji, ceprav za to ni bilo niti najmanjšega razloga, ker niti sile Osi v Evropi, niti Japonska v Vzhodni Aziji niso iskale razprtje z ameriškim narodom. Ko je potem po izbruhu evropske, po Angležih proti Nemčiji samovoljno izvane vojne postal obnašanje Amerike vedno bolj agresivno, so sklenili naše vlade, v soglasnosti s prijateljstvom med narodi in so uverjeni, da ob sodelovanju zasidrajo v svečinem dogovoru. Tako je bila sklenjena 27. septembra 1940. l. pogodba treh sil v Berlinu. V tej pogodbi so se obvezali trije narodi, da bodo v svrhu pravilnega reda stvari na svetu sodelovali in na ta način pospeševali napredok in blagostanje narodov.

V sedaj že triletnem sobojevnosti so pretrpeli naši vojaki ogromne boje, zmagali so v neštehbitkah in si pridobili velike zmage na vseh bojiščih na morju, na suhem in v zraku. Z močnimi senci in vročimi željami so doživili naši narodi v domovini s spremembami polne dogodke tega skozi leta trajajočega srditega boja. Ceprav smo tu pa tam zgubili kakšno bitko in zgubili kaj prostora, ceprav je bil včasih bit na frontah še tako trd in so bombe težko padale na domača tla, zavezniški narodi nikoli niso zgubili vere in prepričanja, da bo enkrat le prišlo drugače in da bodo v zadnjih in odločilnih bitki v tej vojni zmagali naši vojaki.

Danes stope v Evropi nemške čete, utrije sokozi neštete bitke, odporne proti vremenu in s slavo ovečane radi obrambe ob mejah Reicha in Italije. In za tem četami stoji domovina, ki dela, kuje orožje, skrb za fronto in je pri tem prav tako utrije in tudi trdna proti bombam, kakor njeni bojevniki na fronti. Obrambni boj za obstoj in bodočnost vse Evrope je prišel sedaj v odločilno fazo. Na vseh frontah divljajo obrambne bitke, kjer velja za našo vojsko zastaviti svoje sile do skrajnosti. Z žilavim zagrizenostjo in preziranjem smrti so pa tudi naši vojaki povsod zaustavili napredovanje sovražnika in mu v edene trajajočih bitkah prizadejali ogromne zgube ljudi in materiala.

V Vzhodni Aziji je dosegel naš japonski zavezniški velike uspehe v kitajski vojni. Pred vsem pa bi rad izrazil svoje največje občudovanje nad požrtvovanim duhom, duhom Taistarov, posebne japonske čete in letalcev Kamikazov, ki so prizadejali ameriškim bojnim silam tako ogromne zgube. Po teh možeh v največjem izpolnjevanju domovinske dolžnosti izkazano preziranje smrti povsem ustrezna duhu nemškega vojaštva in je se poglibilo občutek ponosnega sobojevnosti med obema vojskama.

Na političnem polju kujejo med tem naši sovražniki svoje načrte radi osvojitev sveta in njegove razdelitve. Od mirovnih faz preteklosti, s katerimi so vladajoči pognali nič hudega sluteče narode v to brezsmiselno vojno proti silam trojnega pakta, ni ostalo ničesar. Končnovlajno so sneli krinko, in politiki v sovraščnu taborišču se kar prevracajo v svoji dobičkažnosti, v svoji poblepnosti po moči in profitu in v svojem neomajnem imperializmu. Razglasili so, da je zmagata že dobljena, države sil trojnega pakta so v svoji domovini že obrnili in razdelili, imenujejo že guvernerje za zasedeno ozemlja in izvršne in upravne odbore.

Junaštvo naših čet tako, v Evropi kakor tudi v Vzhodni Aziji bo tem gospodom debelo

nh držav, ki niso več mogle vzdržati pritiska vojne. Narodne vojske Nemčije in Italije se bojujejo povsod do smrti, da bi ščitile svojo narodnost, in so odločene, da sovražniku drago prodajo vsako ped zemlje svoje domovine.

Nemški narod pod vodstvom Adolfa Hitlera je poosebljeno pravo junashčev. Trdno smo uverjeni o tem, da bosta Hitler in Mussolini rešila Evropo.

V Vzhodni Aziji je kakor znano vojna danes takisto prešla v odločilno fazo. Japonci so odločeni, da tako na fronti kator v domovini neomajno dobojujejo te odločilne bitke. Amerikanci pošiljajo ogromen material, ki je njihovo edino upanje. Mi pa verujemo, da bo duh napadnih čet in zborna kamikazov končno vendarle ugonobil Amerikance. Trdno smo odločeni, da za vsako ceno dosegemo naš cilj, uresničenje mednarodne pravljnosti.

Cim daje trajna vojna, tem očitnejši postaja sovražnikov namen, pridobiti si svetovno gospodstvo. Vladajoči krogi v sovraščem taboru hočejo, ker jih goni slepo sovraščvo proti Japonski, Nemčiji in Italiji, uničiti osne sile, gospodarjev svetu in ga policijsko nadzorovati, narodom po ugrabiti možnost svobodnega razvoja.

Vrhui tega pa najdemo na strani sovražnikov cudne znake za to, da se že zdaj pravljajo na bodočo vojno. Spričo tega položaja je razumljivo, da se porajajo med sovražnimi narodi z naraščanjem zgub vedno novih dvomil glidel tega, za kaj se prav za prav vojskuje. Sovražniki, ki kljub vsemu ogromnemu materialu, s katerim razpolagajo, bolujejo za to notranjo slabostjo, zlasti ne morejo prenašati, da se vojna zavlačuje. In da bi vojno zaključili čim najhitrejši, napadajo zdaj najboljše Japanske, Nemčije in Italije z uporabo vse svoje moći in političnih spletov, ki so jih posebno navajeni.

Na tak način se vedno bolj pojavlja neglacija in nemir, in mi nimamo vzroka dvomiti o tem, da se bodo odločilne bitke iztekle v naš prilog. To je naša neomajna vera, da nikoli ne moremo zgubiti naše vojne za pravljnost. Dokler so Japanske, Nemčije in Italija in naši drugi zavezniški edini, nam ni treba dvomiti o končni zmagi.

Danes, na dan obletnice naše zvezze, obnavljajo te tri države znova obljubo, da se strnejo še tesneje, imajoč zmeraj pred očmi svoj vzvraženi cilj, bojevati se do končne zmage.

Težki bombniki zoper vlaše v Atenah

Doslej 1500 smrtnih žrtev — Nobena stran noče popustiti

Stockholm, 15. decembra. V Atenah so se tudi v nedeljo vršili silni boji, pri katerih so zoper upornike uporabljali celo težke britanske bombnike. Kakor poroča UP v »Dagens Nyheter«, je bilo pri bojih v Atenah do slej ubitih ali ranjenih menda 1500 ljudi. Okroglo 2500 mož organizacije Elas je bilo ujetih.

Obe strani sta v nedeljo še enkrat objavile svojo voljo, da se brez pogojno uveljavita. Vstaši so izjavili, da bodo ustavili boje, šele takrat, če odstopi Papandreu, in vlaže poudarila, da se bo državljanška vojna še takrat končala, ko bodo čete Elas po ložile svoja orožja. Neutemeljeno so po na vedenih vladne časopisne službe trditve, da bi se vršila pogajanja med obema strankama.

Kakor poroča Reuter, vodi Elasine operacije njen centralni nadzor, obstoječ iz dveh vojakov in glavnega tajnika komunistične stranke.

Reuter poroča nadalje iz Aten, da je v zadnjih 48 urah pronica v Ateni in atensko ozemlje še več ustaških Elasih čet. Moštvo »Elas«, ki se nahaja v mestu, se lahko ceni na 10.000 do 13.000 ljudi. Nadaljnih 10.000 do 15.000 mož se nahaja v hribih v okolici mesta. Britanski ojačanja so še spotoma proti Atenam.

Slabe hrvatske izkušnje

Zagreb, 15. decembra. List »Hrvatski Narod« se bavi z moskovskimi balkanskimi črti. Časopis našteva številne vzroke, ki so Stalin prisili, da je zopet vzel v roke vlaže panslavizma. Med nje spada želja, da bi olajšal položaj boljševiške armade spriči izredno visokih izgub, ki jih je ta armada utrpela. Hrvatski narod je imel z veseljstvom slabe izkušnje. Hrvati hočejo biti sami gospodarji v svoji, ceprav malo domovini.

Niti za pičico niso boljši

Duševno sorodstvo Združenih držav z boljševizmom — Dokaz prostozidarstva

ševedno podložno židovstvu in da gleda po nizno v žide kot boljše ljudi.

Ne smemo pozabiti tudi ozadja, ki bi se lahko spregledalo: vpliv prostozidarstva dostojevanstvenikov. Lahko se prizna, da so prve tri stopnje prostozidarstva, tako zvane modro ali Janezovo prostozidarstvo, bile samo predvor prostozidarstva tajn, da od 4. do 18. stopnje tako zvane perifernijske loži in Rosenkreuzovo prostozidarstvo ne predstavljajo niti notranje temelja te svetovne zvezze. Potem pa, v tako zvanih aeropagih, je prostozidarstvo visoko politično. Smešna legenda o Hiramu Abisu, stavbeniku Salomonovega templja in o njegovih zgubljenih mojstrski besedi (ki se potem izkaže kot imen židovskega Boga Jahve), je tam popolnoma stopila v ozadje usmrtitve legendi o usmrtitvi templjarskega velemojstra Jacquesa de Molaya in nekem skoz in skoz svetovno revolucijo narnem mišljenju. Zaprisega viteza Kadoša (hebr. = »svet«) 30. stopnje se izvrši na ta način, da ta napravi z mečem tr!

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Sestra Nemškega rdečega križa je dobila EK I

Brzovaka Führerja

Linz, 15. decembra. Sestra Nemškega rdečega križa gospa Else Großmann iz Linza, ki izhaja iz neke častniške družine v Linzu in je že od mladih nog zakleta pripadnica nacionalsocializma, je bila sedaj kot ena izmed redkih nemških žena odlikovana z Eisernes Kreuz I. Klasse (želesnim križem prvega razreda).

Sestra je bila v službi v nekem mestu na zapadni fronti, ki je moralo biti izpraznjeno. Imela je nalogo, da odpelje z avtomobilom ranjence v zaledje. Med tem je začelo mesto in ulice obstrelijevati topništvo in je pri tem izpadel vozač avtomobila. Hrabra sestra je odrinila moža na stran in se je sama usedla za krmilo. Potem je tvegalja popolnoma sama vožnjo skozi sovraščno obstrelijanje še štirikrat in je tako spravila vse ranjence na varno. V prisotnosti povečljivega generala je bila odlikovana z EK I.

Sedaj je dobila sestra Elsa v svoji domovini v Linzu brzovaka Führerja s sledenim besedilom: »Ponosen sem, da ste bili kot prva žena mojega domačega Gaua odlikovani z EK I.«

Glas iz Beograda

Osejek, 15. decembra. Poročevalc telegrafiske agencije »Momen« je imel razgovor z nekim Beograđanom, ki je doživel prve dni zasedbe Beograda po sovjetskih in Titovih četah. Sovjetska armada je naredila na prebivalstvo izredno slab vtip. Za sovjetske vojake je bila najbolj značilna razigrana in umazana oblačna ter izredna utrujenost. Nad prebivalstvom so se znašali kot osvojenci nad premaganci. Sovjeti so osorni in polni zahtev. Prvi ukrep je bila zaplemba živil. Poleg tega so morali vsi polnoletni prebivalci oddati ves denar, ki so ga imeli, bankam, obdržati so smeli le 5000 dinarjev. To vsoto so v bankah žigosali, da je bila veljavna. Tako je beograjsko prebivalstvo ostalo brez živil in brez denarja (s 5000 dinarji lahko živiš le 2 do 3 dni) in je bilo izpostavljeno lakoti.

Vsek komentar k temu poročilu je za pametnega človeka nepotrebен. Vsi, ki so od sovjetske »osvoboditve« kaj drugega pričakovali, so se zdaj, ko se jim je približal takoj začeleni »raj«, pač brisko razočarali. Zoper en dokaz več, da govorjenje o boljševiški nevarnosti ni kaka izmišljena propaganda, marveč na žalost strašna resnica.

Niti za pičico niso boljši

(Nadaljevanje s 1. strani)

sunke proti tileri kot simbolu duhovne moči, proti kraljevski kroni kot simbolu svetovne moči in proti meščanski kroni kot simbolu despotstva množice.

»Casopis prostozidarjev je priznal leta 1874: «Težišče našega dela je v visokih stopnjah. Tam delamo napred, politiko in svetovno zgodovino; zato nezmanjšano obdržanje škotskega rituala. V njem so naši očetje izvršili slavna dela in pahnili s prestola trinoge.« Rivista Massonica prizna: »Potem takem mora prostozidarstvo delati v istem duhu in se bojevati, in zato so potrebeni tajna in skušeni poglavari. Ta tajna se varuje in poglavari se vzgoje v škotskem ritualu: bila bi pomota in zločin, odpraviti jih, preden ni dokončana misija Rosenkreuzerjev in Kadoševih vitezov.«

Da je bilo prostozidarstvo bistveno udeleženo pri francoski revoluciji, tega samo ni nikoli tajilo. Prostozidarski časopis »Acacia« se je hvalej: »Skoraj štiri petine nacionalne skupštine so pripadale ložam.« 14. julij leta 1789, dan naskoka na bastiljo, je veliki praznik prostozidarstva. »Nemški prostozidarski list« z dne 24. decembra 1864. l. je pisal: »Francoska revolucija iz leta 1879. je bila delo prostozidarjev, ker so bili vsi vidni možje revolucije prostozidarji.«

Prostozidar, član bruseljske velike lože »Le socialiste« pa je bil tudi Karl Marx. On je našel v prostozidarstvu prijatelje in sodelavce za svoj židovski prevrat v svetu. Popolnoma upravičeno piše rabin dr. Isaac M. Wise v »The Israelite« (3. aprila 1885. l.): »Prostozidarstvo je židovska zveza, katere zgodovina, naloge, splošno uporabljeni izrazi in tolmačenje so od konca do kraja židovske...« V istem smislu je priznal žid dr. Karpeles v slavnostnem spisu reda Bnai Brith iz leta 1902.: »Ideja prostozidarstva je izšla radi notranje potrebe židovstva. Kot ustanovitelj velja Salomon, ki je videl največji pročiv Izraela. Beseda in označbe so večinoma vzete iz hebrejsčine.« Kakor je židovstvo, ko si je pridobilo v veliki francoski revoluciji enakopravnost, takoj nadaljevalo s stremljenjem, da doseže izvedbo židovskega trinosa skozi boljševizem, tako je tudi prostozidarstvo kot orodje za pridobivanje moči židovstva, zavzel isto smer.

Za julija 1. 1847. je pisal prostozidarski časopis »Lotomia«: »Ne moremo opustiti, da ne būmo pozdravili socializem (to je marksizem) kot izvrstnega zaveznika v napori, da se pospeši blaginja človeštva. Socializem in prostozidarstvo s komunizmom so različni in istega korena.« Prostozidarstvo je to tudi vzel zares. Ko je Izbruhnila leta 1871. pariška komuna, je Veliki Orient na Francoskem izdal oklic, v katerem je bilo rečeno: »K meni, vi otroci, vdonel! Vsi prostozidarji bodo slišali ta klic, vsi se bodo strnjenci zbrali v komuni!«

Nobeden drugi kakor angleški državnik lord Beaconsfield-Disraeli je točno vedel, da delajo visoke stopnje navsezadnje za komunizem. On je napisal: »Povsod se v revolucionarnih eksplozijah Evrope jasno da spoznati židovski vpliv. On je vstaja proti tradiciji, veri in privatni lastnosti. Iztrubljenje vere, prirodno izenačenje človeka in odprava privatne lastnine se obnavljajo po tajnih zvezah in njihovem vodstvu, in na čelu so možje židovskega pokolenja. Narod Boža sodeluje z brezbožci in vneti pristaši kapitalizma so se zvezali s komunisti. Izbrani narod dela roko v roki z izvržkom Evrope. In vse to, ker hočejo uničiti to krščanstvo, česar imajo vso... V življenju vladajo popolnoma drugi ljudje, kakor pa misijo tisti, ki ne stoje za kulismi. Prostozidarstvo, ta najmanjša vejica politike, se je že davno vrnila v najbolj takno diplomacijo in jo je popolnoma obvladaala. Ni bilo v

Začasno mirovanje pri Aachnu

Močni sovjetski napadi v položajnem loku pri Budimpešti razbiti

Oberkommando der Wehrmacht je dne 14. decembra objavilo:

Zaradi hudih zgub v zadnjih dneh 9. ameriške armade včera ni nadaljevala s svojimi velikimi napadi pri Aachnu. Skupine 1. ameriške armade, ki so napadale v roverskem odseku južno in jugovzhodno od Júlicha in v gozdnem ozemlju med Vossenackom in Monschauom so naprej obtišale v našem ognju, šele po ponovnem zagoru so mogle vdreti v nekaj vasi. Sovražnik je pri tem zgubil 15 oklopnikov. Boji za bunkarje v prostoru pri Saarauternu potrošijo v najvišjem prostoru še nadalje močne sovražne sile. Med Saargemünden in Spodnjimi Vogezami se je po lastnih protisunkih in nasprotnih napadih utrdil položaj Severno od hagenauskega gozda je sovražnik z močnimi napadi pridobil nekaj malo sveta. V Gornji Alzacijski so gorske čete očistile mesto Reichweier in njegovo ozemlje sovražnika in pri tem uničile neko sovražno baterijo.

London in Antwerpen obstreljujejo še nadalje naša daljnostenjna orožja.

V Srednji Italiji so naše čete južno od Bologne izvršile sunke v sovražne čete in pripeljale številne ujetnike. Britanski napadi jugozapadno od Faence so spodelili. — V prostoru severno od kraja Russi sta 1. in 5. kanadske divizijske oklopnikov med hudi mi boji napravile mostiča preko odseka Naviglio. Naše rezerve so takoj začele s protisunki in razbile eno izmed obeh mostičev, drugo pa bistveno zožile. Kanadičci so pustili na bojišču 300 naštetnih mrtvih in prepustili dalje nad 100 ujetnikov v naši roki.

V severovzhodnem Hrvatskem so se izjavljali sovražni napadi južno in jugovzhodno od Vukovarja.

Zarišča hudi obrambni bojev na Vzhodu leže še dalje v frontah na Ogrskem. V severovzhodnem delu položajnega loka okoli Budimpešte so naši grenadirji in odredi 44 razbili močne napade Sovjetov. Med kolonom Donave, Waizen in gorovjem Matre Žete trajala sovražna pritisk, zlasti v severovzhodni in severozapadni smeri, in je včera prinesel Sovjetom le malo krajenskih uspehov. Tudi severno od Miškolca našli so se močne

Evropski nobenega velikega pokreta, na katerem ne bi bilo v določenem obsegu udeleženo. Novejšo zgodovino Evrope samo lahko piše oni, ki pozna tajne lože.«

Znano je, da niso bili samo vodeči židovi sovjetske republike na Ogrskem, temveč tudi boljševiške sovjetske republike v Münchenu, tako prosluli Toller, Levien, Leviné, dr. Erich Mühsam ne samo židje, temveč istoznanno prostozidarji. Na Spanjoli so ne sporno boljševiški prevrat priznali v ložah. Grozni Manuel Azaña, ki je napravil Spanijo godno za boljševizem, je bil prostozidar višje stopnje.

Obstoji samo eno prostozidarstvo. Ena britanska veriga veže te boljševiške zločine z Roosveltom, ki je 28. novembra 1911. l. v »Nizozemski loži« v New Yorku »dobil luč, ki je vitez Pitlie, častni član prostozidarske mladinske organizacije »Order of De Molay«, član »Velike cedre libanonske in Skrinerjev in član 32. stopnje. Med vodenimi možmi Združenih držav je v kolikor je znano, nobenega, ki ne bi bil prostozidar višje stopnje, v redu Bnai Brith so pred vsem zbrani vodeči židje. Ne more se niti opozariti proti temu, da je v Sovjetski zvezzi prostozidarstvo oficialno prepovedano. To je tudi nepotrebno, ker tam so židje dosegli popolno oblast. V tem po-predelu povedo »zapisniki modrih iz Ziona:«

Britansko poročilo o doživetjih v letu 1936 — Krinka in pravo lice boljševizma zabitih te žalostne slike ruskega delavca, ker ga je vedno znova zbolelo srce, če ga je pogledal.

Kar se tiče toliko opevanj otroških vrtcev, ki so osnovani le po večjih mestih, pravil W. Citrine, da pride komaj vsaki 9. otrok do tega, da ga vzamejo v vrtec. (To se razčima le od delavskih družin.)

Isto je s sanatoriji in zdravilišči, ki jih more posečati le prav neznaten del prebivalstva.

Državljanška svoboda in GPU

Spet se je W. Citrine čudoma cudil strojnost, s katero pazijo na delavca v tvornicah v zasebnem življenju, kot da bi bil zločinec. Pri vratih sleherne tvornice je število vojakov, ki z nasajenim bajonetom stražijo prihajanje in odhajanje in si dajo pokazati posebno propustnico, kadarkoli gre k v tvornici. Citrina je to naprestano nadzorstvo tako zadealo, da je proti temu odločno protestiral.

Preden je prišel do nameravane oddelka, je bil najmanje trikrat strogo legitimiran in pregledan, in to v eni tvornici. Ko pa je stopil v določen oddelek, je moral zoper skozi stražo dve oboroženi mož z modri mi čepicami. Ko je bil že vsega tegej sit, je dejal svojemu vodniku: »Cesa se prav za prav bojet! Alli mislite, da bomo ukradli kak generator ali kak podobnega?«

»Ne«, je odvrnil tako resno, »a pomislite, da je ta elektrarna osrednje živčevje Sovjetske unije in da moramo zato paziti našo najskrbnejše.«

»Niti v taki kapitalistični državi, kakršna je Amerika ali Anglija, ne dobite takih smehnih nadzorstvenih načinov z oboroženim stražami« sem odvrnil. »Koga vas je strah? Sa, so tu vendar sami delavci.«

»Je se dosti ljudi, ki Sovjetski Rusiji slabo želijo, je resno odvrnil, »in zato ne mo-

boljševiške in romunske skupine s svojimi napadi, da bi razširile vdorni prostor ob rekah Sajo in Hernad v krilih in v globino. Hudi boji se vrše tam ob cesti od Ungvarja do Kašova.«

Pred severnonorveško obalo je majhen nemški konvoj sestrelli štiri letala iz neke brezuspešno napadajoče skupine lovskih bombnikov.

Delovanje sovražnih letal nad ozemljem Reicha se je včera omejilo na posamezne pokrajine v prostoru blizu fronte in na slabejše sunke lovcev.

Božja pot Lourdes onečaščena

Basel, 15. decembra. V švicarskih katoliških krogih je vzbudila veliko pozornost vest o pohujšljivem dogodku v svetovnoznanosti francoski božji poti v Pirenejih. Lourdes. Poročilo pravi, da so se v Lourdesu zbrali na Francoskem bivajoči Flamci in Valoni k službi božji. Ko je govoril flamanski župnik de Berghe, je tolpa oboroženih komunistov napadla pobožne, jih s sramotnim zasmehovanjem razginala in prepevala internacionalno. Ko se je župnik hotel upirati zoper izzivanje, so ga pretepli in vrgli po kamnitih stopnicah navzdol, da je obležal brez zavesti. Pripadniki ameriške vojske, med katerimi so se nahajali tudi častniki, so ob istem času obiskali jamo svete Bernadette in so bili torej neprostovoljne prisilje na onečaščenja tega svetega kraja. Niso pa niti z besedo protestirali proti počenjanju komunistične države, ampak se nebrizno odpeljali v svojih avtomobilih.

Gospodarstvo vseh južnoevropskih dežel, ki so jih zasedli Sovjeti, bodo sovjetske sile izkoristile, v kolikor bo seveda mogoče, za vojaške namene. Kakor pravilo nove vesti iz Sofije, je finančni minister Stojanov izdal že 3.5 milijard levov za obveznosti, izvirajoče iz mirovne pogodbe ter bo kmalu moral razpisati novo državno posošilo; kakor pravi radio Bukarešta, je objavil državni podstatnik notranjega ministarstva nove izredne davke z drastičnimi sredstvi.

Izmislišli smo si lažniv nauk o državi in ga vcepljali neprenehoma nežidom, ne da bi jim dali čas za premislek. To se je zgodilo, ker smo naš namen dosegli le po stranskih potih, ker bi ravna pot presegala moč našega po svetu raztresenega naroda. Radi teča smo ustanovili tajne prostozidarske lože. Nihče ne pozna njih in njihovih namenov, najmanj pa nežidovski teplci, ki smo jih pridobili za udeležbo pri javnih prostozidarskih ložah, da bi njihovim plemenskim sovratom nasili peska v oči... Zadnji nameni lož, pota, ki vodi do njih, in sedež glavnega vodstva bodo vedno ostali prikriti narodu. Dokler še nimamo v rokah oblasti, bomo skušali ustanoviti in pomnožiti prostozidarske lože povsod po svetu. Na koncu pa, ko bo dosežena popolna židovska oblast, bomo pustili tudi prostozidarje tako umrati, da nobeden razen tistih, ki so v to posvečeni, ne bo mogel imeti najmanjšega suma. Žrtve same gleda časa ne bodo imele nobenega suma... Potem smo odrezali vse korenine, iz katerih bi lahko izšel kakšen protest.

Samo po sebi se razume, da se to ne tiče židovskih prostozidarjev visoke stopnje, ampak samo nežidov, katerih delavnost je postala nezaželenata, ko je prostozidarstvo doseglo svoj zadnji cilj, boljševizem.

Prof. dr. Johann pl. Leers

remo ničesar tvegati. »Toda, takih načinov vendar ne morete 18 let po revoluciji nič več opraviti!« sem dejal ogorčeno. »V sleherni tvornici, ki smo jo obiskali je isto: oborožena straža! In pri vratih preiskave, ko da bi bili zločinci! To je že smešno in blazno. Stražnik, ki sem v vseh tvornicah, so bili vojaško izvežbani ljudje.«

Na koncu svojega potovanja izobiljuje sir Citrine svoje sklepne misli o vprašanju osebne svobode takole:

»Ne, niso me odbijale gospodarske razmere. A imel sem občutek, kot da so delavci sama kolesa ruskega stroja. Na sodišču na to seveda ne bi mogel priseči, vendar niti malo ne dvomim o tem, da je tu režim podprt z armijenja. Nikjer nisem videl, da bi imeli delavci isto svoboščino govora kakor v drugih sosednih državah. Načelno je zaradi delavcev gospodar, a praktično dela samo to, kar mu ukažejo.«

Od rane mladosti ga nadzorujejo in sicer tako zelo, kakor si kapitalizem ni nikoli upal postopati. Kontrola se začne v dečjih domovih in traži vse življenje...«

Povsod naletišča na propagando. Ni ga sredstva, da bi se mogel izogniti ali dometi nad njenimi podatki ali jo le preiskovati. Nikjer ni tistega studenca, iz katerega bi mogel delavec zajemati, da bi spoznal drugo plat medalje. On vidi zmeraj le eno plat in to je najhujše pri vsem tem. Kapitalist ali socialist storitev, kar more, da ustreže delavcu bodisi s časopisjem ali kako drugače. A opozicija v parlamentu, zveza delavcev in »Labour Party« drži kapitalista za uzdo. Nemogoče mu tako izmaličiti dejstva, kakor to delajo Sovjeti...«

Bili so časi, ko sem bil prepričan, da bo trajala ta diktatura le nekaj časa, da je le mimoreden zdaj pa o tem dvomim ker ni sem nikdar videl znaka za kakšno olajšanje.

Dokler je sleherno svobodno mnenje načrtano zatirano in je politična policija zmeraj na preži, da to svoboščino zatira, je vsakdo, ki v Rusiji preveč odkrito govori, v hudi ne-

ZRCALO ČASA

Führer je sprejel dne 4. decembra v prisotnosti nemškega zunanjega ministra pl. Ribentropa novoimenovanega slovaškega poslanika dr. Boždana Galvaneka ter novega madžarskega poslanika viteza Andrasa Mecserja, ki sta mu predala svoje poverilnice.

V Osli je bila pred kratkim slovenska služba božja za gibanje Vlasova. V ruski pravoslavni cerkvi so se zbrali v velikem številu vojakov ruske osvobodilne vojske, ruski delavci organizacije OT ter ruska družina v Osli. Ruski duhovnik, ki je sam doživel boljševiške grozovitosti ter je še pred nekaj meseci zapustil svojo rusko domovino, je poudaril v svojem načoru, da ruska pravoslavna cerkev podpira gibanje generala Vlasova, ki hoče osvoboditi ruske narode boljševiškega jarma.

Groba resničnost je dokončno odvzela Pariz »osvobodilno razpoloženje«, piše dopisnik lista »Yorkshire Post«. Vsled neprestanih nemirov in drugih nevščnosti so se Parizanci odvzeli smeha. Danes hodijo okrog z bledimi, izstradanimi obrazi in njihov krok je postal počasen. Prebilavstvo popoloma ignorira te vojake.

Klubu temu, da je večji del severnoameriških čet bil premeščen iz Anglije v Francijo, vedno bolj vnemira angleško javnost raznih qanqsterskih napadov, ki jih izvajajo predvsem njijuške čete. Tako je bilo, kakor poroča »Daily Mirror« pred kratkim, obsojenih 10 zamorskih vojakov, ki so umorili lastnico nekega hotela v bližini Basingstokeja, kakor tudi dva člena britanske vojaške policije. Crnca je našla policijo brez dovolnice v bližini hotela ter jih zaustavila. Crnca so se vrnili besni v taborišče, vzel puške ter uporil organiziran napad na hotel, v katerem je bil stan angleške vojaške policije. Med napadom so bili ubiti lastnica hotela in dva angleška vojaka. Le z muko so gangsterje ukrotili.

Povodenj reke Seine in Oise, ki je že ve

To svetu

V središču Stockholma si je privoščil nekdo, ki si je to mogel privoščiti, nenavadno zabavo, da je kupil nad sto radijskih aparatov. Obratovali so podnevi in ponoči — vsi. Lahko si mislimo, kako peklenški je bil njih hrup in kakšni so bili občutki pri sosedih. A niti prošnje niti grožnje niso radio-mana pravljivale do tega, da bi opustil svojo norost. Njegova najemna pogodba je bila takšna, da mu je prepuščala popolno svobo- do v stanovanju in z zakonom mu na Švedskem niso mogli do živega. Prepirni ni bilo ne konca ne kraja. Nazadnje pa so se sosedje združili in moža tozili. Uspelo jim je, da so ga sodniki obozili na preselitev v Stockholmsko okolico. Tam je našel samotno vilo, v kateri lahko nadaljuje s čudovitom godbo, ki mu jo uprizarja nad sto radijskih aparatov. Osvobojeni sosedi pa so svojo zmago proslavili z veliko gostijo.

350.000 moških je obril znani tržaški brivec Josip Mazi, ki je proslavil te dni 75letnico svojega dela.

Angleški zdravnik Dundsdale, ki je cepil rusko carico Katarino II., je dobil za svojo spremstvo kaj čedno nagrado: carica mu je izplačala nagrado v višini 60.000 RM, razen tega je dobil živiljenjsko rento v vrednosti 10 tisoč RM na leto. Tudi kar se časti tiče, ga ni pozabila. Podelila mu je plemstvo in ga imenovala za državnega svetnika.

Stevilo afriških jezikov in narečij cenijo na 1200. Samo polovica med temi je bolj razširjena. Po ugotovitvah krščanskih misjonov je videti v 234 teh jezikov razločne začetke književnosti. Seveda je samo v 17 zamorskih jezikih izšlo do sedaj po več nego 25 del, toda začetek je storjen, da se afriški domačini dvignejo iz teme nepismenosti. Pri tem je tudi upoštevan, da se zamorci, razen v svojem, učijo večinoma čitati tudi v kakšnem evropskem jeziku.

Da šumski voda v C-duru, sta ugotovila dva znana fizika. Šum, ki ga delajo vse tekoče vode, potočki, potoki, reke, veletoki in slavovi, izvira od razpokov neštih zravnih mehurčkov, ki nastajajo zavoljo gibanja vode. Fizikalne raziskave so ugotovile, da je pri tem slišati večinoma trojek C-dura c-e-g. Le pri posebno silnem šumenju je slišati še spodnjio dominante c-a, namreč f, ki prevladuje prav razločno v besnečih brzicah.

Nenavadno kokoš je imel Alojz Okroglič v Podgori pri Gorici. Kura je namreč že nad mesec dni znesla vsak dan po dve jajci. Za kokoš se je zanimal neki goriški profesor, ki je ponujal Okrogliču zanjo nad 700 lir. Te dni je kokoš poginila. Seveda je sedaj Okrogliču žal, da pute za lepo vsoto ni prodal.

Niso vse posestice majhne, lične, bele razglednice, ki je na njih napisano ime lastnika. Nekdaj izredno slavni ameriški krotilec divjih zveri Bostock je imel navado, da se je predstavljal pri vplivnih osebnostih s kaj nenavadno posestico: s tigrovo kožo, ki je nanjo z velikimi rdečimi črkami napisal: "Krotilec zveri Bostock".

Med Sicilijo in otokom Pantellerijo je leta 1831. prikuhal iz morja otoček, ki je meril 700 kvadratnih metrov. Dvignil se je do 70 metrov visoko nad morsko gladino in ljudje so mu dali ime Julija. A čez nekaj let je ta malot otoček spet zginil s površja in leži zdaj pod metrom pod morsko gladino.

Maroški sultan Mulej Ismail, ki je živel od leta 1672. do 1727., je imel izredno veliko žen in temu primerno tudi otrok. Rodilo se mu je nič manj ko 1100 potomcev, k temu številu pa niso pristete deklive. Nekega meseča se je sultaniu rodilo kar 36 otrok, torej je imel približno vsakih dvajset ur veseli do-delek v hiši.

NA KOLESNICAH SMRTI / 44 - Kriegsberichter Günther Eiselt

Grigorij Nikolajev se je prestrašil iz spa-nja. Njegove oči so spreco gledale rumen stroop, ki je bil nad njim. Cudno! Kako mirno je bilo. Njegov brat Efim je ležal zraven njega, smrčal v globokem spanju in nič ga ni motila golazen, ki mu je ležia po vratu in obrazu.

Grigorij si je z desno roko pogladil sku-strane lase, kakor da jih mora urediti. Morada se mu je sanjalo, ko sta ga prej zbudila krik in pok, ki se mu je poznalo, da je od strela. Toda zdaj je bil pač prebujen in na spanje ni več mogel misliti. Skočil je na tla.

Cisto slučajno sta bila Grigorij in Efim prišla v to mrtvo pokrajino. Ko sta na svojem begu iz Ukrainske prišla na Finsko v gozdove ob Ilmanskem jezeru, jih je prese-netila zgodnjina zima. Po večnem vremenu iskanju sta popolnoma opešana in izčrpana našla hišo iz hladov. Njenega pragaže že leta ni prestopila nobena živa duša. Debele pajčevine so visele ob stenah, povsod se je razvijala plesnoba in goba. Morala sta ostati. Nikoli nista smela srečati. Smrt jima je sledila, odkar je Grigorij ubil debelega komisarja.

Efim je stal pri peči. Ogenj je rdeče obseval njegov obraz. Vsako jutro, če je bil sam, je razglabil o tem. Takrat so se mu pri-kazali dogodki iz preteklosti, kakor da se niso vršili že pred šestimi meseci — jeseni 1940. leta...

*

Bilo je zadnjega dne v septembру. Grigori je stal ob vodnjaku na vlaš in se umival. Tu je pridržala lovska kočija, ki sta jo vleka krasna belca. S kočijo je skočil tolst komisar, zavihtel nekolikokrat z jahalnim bičem po zraku in z debelim koncem sunil Grigorija v rebra rekoč: »Sodruž Nikolajev Čemu ti je treba, da se umivaš. Da mi pe-kokoši in eno tele, ti svinjal! Mati je bila pristopila. Jokala se je, padla na kolena in vedno znova zagotavljala, da nima ničesar. Tu je komisar nagle odpril vrata kleva.

OF je razstrelila cerkev na Gorenjskem

Lastno poročilo »Karawanken Bote«

vH. Stein, 15. decembra. Brezbožni in na-rodu sovražni of-arski banditi so zopet pri-zadejali težak udarec vsem poštenim in vernim Gorenjcem. Razstrelili so in težko poškodovali hram božji v Glogowitz (Kreis Stein).

Dne 7. novembra ti so banditi poskušali — seveda brezuspešno — napasti orožniško oporišče v Glogowitzu. Da bi se mogli približati oporišču, so sklenili napraviti si prehod skozi sosedno cerkev in v to svrhu kratko in malo razstrelili zekristijo. Razstrelba je zelo težko poškodovala božji hram tako zunaj kakor znotraj. Glavni župnik iz Moräutsch B. Hafner in cerkvenik Franz Barlitsch, ki sta prišla na kraj banditskega svetoskrunstva, sta ugotovila, da se cerkev zaradi težkih poškodb notranje opreme sploh ne da več uporabljati za opravljanje službe božje in da so tudi uničeni ali močno poškodovani vsi za službo božjo potrebni predmeti. Cerkveniku Barlitschu se je posrečilo rešiti iz ruševin

monstranco, ciborij, dva močno poškodo-vana keliha in tudi močno poškodovan ka-dilnik.

Kratko dobo potem, ko so se of-arski banditi skušali izdajati za nacionaliste in govorili o čuvanju narodnih kulturnih za-kladov, so zdaj zopet razgalili svoj, narodu sovražen in vsaki kulturi tuj znacaj; pre-pričali so se namreč bili, da je pametnejši in intelligentni del naroda itak spoznal nji-hovo pravo lice in da se ne da preslepit po nobeni maškaradi; kar se pa tice slab-umne »raje«, ki jih kljub njihovim zločinom smatra za »osvoboditelje naroda«, se banditi preveč zanašajo na njeno brezmejno slepoto in vdanoš, da bi njan sploh še pa-zili. Svetla dolžnost vseh pametnih Gorenj-cov pa je, da se ne samo ločijo od bandit-skih svetoskruncev in sovražnikov naroda, ampak da se tudi aktivno in dejavno bojujejo zoper njo, dokler ne bodo ti banditi docela iztrebljeni. Domobranci so jim k temu pokazali pot.

Sadovi brezbošta na Banjški planoti

Goriški list z dne 29. novembra prinaša naslednje poročilo:

Če bi naše matere in dekleta spoznale, da so solze kesanja grenkeje od solza vztraj-nega upanja, bi iz marsikaterega očesa, ki danes lije neusahljive solze kesanja, sejal žarez zmagoslavnega poštenja in upanja v srečno nam obetačo se dni. Nihče ne more tega poštenega slovenskega gorskega živ-ljenja smatrati za brezbožnega, a kljub temu je rdečemu satanu, skritemu pod OF, uspeло pomandratrilo mnoge vrtve naših pra-dedorov in v nje nasejati rdečo ljuliko.

Besede naših prednikov, naših knjig, naših časopisov in čut slehernega zavednega srca nam govorji in zatrjuje, da je sreča in ponos slovenske matere in vsega naroda krščansko, pošteno dekle.

Če bi mi vsi narod ljubeči, in ve, matere, upoštevali, da za živiljenjsko srečo in obsto-potrebna čuvstva, bi gotovo danes na de-setine naših deklet ne gojilo pod srcem do-smrtno briškost, katera jih obuja mržnjo do krščanskega, zavednega in poštenega dekleta, ki bo jutri temelj zdravega slovenskega

naroda. Kako so varani vsi tisti, ki ver-jamejo lažniji OF in njeni verski svobodi ali prostost, in slehernemu v dokaz težka preizkušnja Moraževec Marije iz Vrat pri Cepovanu, ki je postala žrtve verske svobe. Preteklega aprila je prezrla Boga in sreča lastne materje ter nasedla in se zave-rovala v rdeči raj. Dala se je speljati od hrvatskega internacionalista. Ker je vedela, da bo kmalu mati njegovemu otroku, je ž njen pod smrekom sklenila porok. Ko je po kratkem času zvedela, da je tujec, ki se mu je žrtvovala, zakonski mož in oče dveh otrok, ki jih je zapustil doma, ji je ljubezen izz-rala in mir je zapustil njeni srce. Ni se dol-go izgovarjal na razne zahteve uboge žrtve. Nekega dne jo je povabil na sprehod po cesti, ki pelje proti Sv. Luciji. Za vasjo je kroqla iz samokresa odvzela vse bolesti in krojave, ki jih ji je prizadejal. Njemu pa je vrnila of-arsko versko svobodo in oprala greh.

To je eden izmed tisočnih načinov osvo-bajanja in grajenja srečneje bodočnosti na-šemu narodu.

Nova priča komunističnega zločinstva

Pri Sv. Vidu na Notranjskem so odkrili skupen grob s 50 trupli

V gozdu Mačkovcu pri Sv. Vidu nad Cerk-nico so domačini našli na nekem odročnem mestu skupno grobišče, v katerem leži preko 50 trupel. So to zavedni slovenski možje in fantje iz Bečjuni, z Blok in iz Starega trga, katere so pomorili komunisti. Samo iz Bečjuni jih je okrog 20. Komunisti so jih odpejali in se ni nihče od njih več vrnil. Kmalu se je zvedelo, da so vse umorili. Izvedelo se je tudi, da se je to zgodilo nekje pri Sv. Vidu, podrobneje pa kraj zločina ni bil znan in tudi za grob nesrečnih žrtv domačini ni-so vedeli. Sele te dni so ga, kakor poročajo iz Bečjuni pri Cerknici, našli v gozdu Mač-kovcu.

Komunistični morilci se niso niti toliko potrudili, da bi za svoje žrtve izkopali resničen grob. Trupla umorjencev so s prav ne-človeško brezravnostjo kratko malo zmetali na kup, jih le za silo potrosili s prstjo ter za-

krili z vejami in cunjami, tako da leže se-daj skoro na prostem. Kakor se da razpo-znati iz razmrcvarjenih trupel, komunisti teh svojih žrtv niso postrelli, temveč so jih zaklali z noži in bajonetni. Nekatere so pred usmrtiljivo še nečloveško mučili.

Pri Sv. Duhu najdeno grobišče, ki se pri-družuje neštetim drugim mnoštvom gro-bovom širok Notranjske in Dolenjske, je ta-ko nova priča in nova obtožba komunističnega zločinstva. Vest o negovi najdbi je znowa edorla še nezaceljene rane prizade-mlj svojcem in upravljeno razburila vse pre-bivalstvo daleč na okrog. Vzbudila je boleč odmet tudi v ostali pošteni javnosti obenem pa jo potrdila v prepričanju, da je treba sve-to borbo proti zločinskemu komunizmu na-daljevati in dokončati z največjo neizpro-snostjo.

svojo mledo dušo v naročju svojega brata. En mrljic je zopet napravil prostor.

V kleti koče od hladov je Grigorij izkopal grob. Pri vsakem centimetru, ki ga je izko-pal v globino, je prisegel, da se bo maščeval za očeta, mater in brate in sestre, ki so bili njegovemu bratu morda bliže ko njemu, živečemu...

V tretji noči po Efimovi smrti je odšel Grigorij. Več dni je potovao za grmenjem topov, dokler ni prišel do Nemcev. Na kos papirja je napisal, da je 15. septembra 1941. leta utekel birlčem.

Osemnajst mesecev je bil Grigorij v službi nemške oborožene sile nekje na Vzhodu na nekem oskrbovalnem kolodvoru. Ko je bila potem ustanovljena ruska osvobodilna ar-mada, se je Grigorij oglašil prostovoljno. Od začetka invazije se je hrabro bojeval proti invazorjem. Ce ga vprašate, če nima morda poravnati na Vzhodu kakšnega ra-cuna, skomilzne smejoč se. Nato reče vedno znova isto: »Kdor se bojuje z boljševiki, ne dela drugače kot oni. Tisti, ki so njihovi za-vezniki, so moji sovražniki. Oni so voljna orodja, ki hočejo pripraviti kolesnice smrti.«

Zvezda, ki je trikocat večja od sonca

Preteklo zimo so spet natančnejše opazovali zvezdo Sirij, najsijsnejšo stalnicu na zimskem nebu in najsvetlejšo stalnicu sploh.

Sirij je od nas oddaljen povprečno 570.000 polumerov zemeljske poti okrog sonca, to je 83.3 trilijona kilometrov, njegova svetloba rabi 8 let in 8 mesecev, preden prispe do nas. Navzlic te ogromni oddaljenosti so astronomi ugotovili v njegovem gibaju neke značne razlike v primerjavi z lastnim gibanjem, ki ga imajo druge, dosegli natančnele prešudirane stalnice. Te razlike pripisujejo temu, da kroži okrog Sirija neka druga ugasla zvezda, ki z svojo privlačnostjo vpli-

va na Sirijovo gibanje in ga moti. Ze Bessel je izračunal, da to nežareče telo obkroži Sirij v kakšnih 50 letih. Na svoji poti se temu zdaj približa, zdaj se od njega oddalji. Le-ta 1890. je popolnoma izginilo v sijaju Sirijeve svetlobe, tri leta pozneje se je pojavitilo dve ločni minutni in 4 sekunde oddaljenino od njega in teda so dobo njegovega potovanja okrog Sirija izračunali na 52 let. Pozneje opazovanja z izboljšanimi pripomočki so to številko spet malo znižala. Po najnovnejših ugotovitvah je masa Sirija in njegovega spremiščevalca 3.07 krat toljška, kakor masa našega sonca.

Borbeni prestor Venlo — Aachen

Čiščenje v Bolgariji

Bern, 15. decembra. Pri boljševiških bojih za objekt v raznih deželah smo v zadnjem času kaž malo slišali o Bolgariji, koder so ustvarili boljševiki s svojimi izdajalcami takoj po izročitvi dežele dovršena dejstva. Zadnje čase pa kaže, da se jim politika sovjetske vlade ne zdi dovolj boljševiška. Boljševiki zahtevajo čiščenje, to je energično odstranitev vseh protiboljševiških sil. Zlasti zahtevajo čiske v armadi, da bi tako ustvarili »ljudsko demokratisko vojsko«, ki ni nič druga kot boljševiška armada.

»Čiščenje« je bilo tudi v Romuniji eden glavnih vzrokov strnoglavljenja ministarskega predsednika. Moskovska poročevalska služba prinaša sedaj močan napad na notranjega ministra bukareške vlade, v katerem kritizira nezadostno izvedbo zahtevanih aretacij. Notranjem ministru očitajo, da sabotira izpolnitve mirovnega diktata.

Mladina v USA zanemarjena

Lizbona, 15. decembra. Nove podatke o tem, kako brezmejno je zanemarjena mladina Zedinjenih držav, objavila severnoameriški časopis »Look«. Po teh objavah je od izbruhu vojne do zadnjega časa naraslo število mladostnih zločincov pri dečkih za 11 odstotkov, pri dečkicah za 38 odstotkov. Okrog ¼ vojsko novčenih so moral od-kloniti zaradi telesnih hib. Pri nič manj ko 3566 porodih zadnjega leta so bile materje stare 10 do 14 let. »Neverjetno zablateni, ne-snažni in polni mrčesa so tudi komunalni za-pori za mladostne«, zak

